

Hapšenje i pritvaranje gospodina Josipa Boljkovca u jesen 2011. godine na najdrastičniji način je pokazao da političke snage ekstremne desnice ni na kraj pameti nemaju namjeru istražiti stvarne ratne zločine iz vremena II. svjetskog rat, već isključivo nakon 66. godina od tog rata nastoje da se na bilo koji način obračunaju s antifašizmom i antifašistima u Hrvatskoj. Dokazi za ovu rrvrdnju nalaze se u krivičnoj prijavi protiv gospodina Boljkovca. Ministarstvo unutrašnjih poslova prijavu temelji na Haškoj konvenciji iz 1907. godine koja propisuje kako se ima ponašati vojska na okupiranom području. Iz prijave slijedi da je gospodin Boljkovac bio okupator u vlastitoj zemlji. Kao okupator dužan je snositi posljedice za ponašanje vojske kojoj je pripadao. Zaključak bi bio da je Hrvatska u stvari bila Njemačka ili pak da je pripadala Njemačkoj, da bi se Boljkovca smatralo okupatorom. To je prvi put da je jedna državna institucija pristupila reviziji povijesti Hrvatske. Kao što se dobro zna, gospodin Boljkovac je bio pripadnik Narodno oslobodilačke vojske Hrvatske, koja je pak bila dio anti- hitlerovske koalicije, koja se borila i protiv ustaša, četnika i drugih slugu okupatora, kao i protiv samih okupatora. Nosioci osvetničkog vala protiv antifašista danas su u dobrom dijelu potomci ustaša i sljednici ustaške ideologije. U svom djelovanju imali su i prešutnu pomoć vlasti HDZ, iako je i ta stranka u početku imala antifašiste, koji su je i osnovali. Zbog tolerancije vlasti na širenje mržnje, ekstremistima širom su otvorena vrata djelovanja kroz negiranje činjenica o ustaškim zločinima iz II. svjetskog rata.

Počeli su s tvrdnjama kako u ustaškim logorima smrti u Jasenovcu i Jadovnom nisu umijeni Srbi, Židovi i Romi, već Hrvati. Bilo je i tvrdnji da je Jasenovac bio radni logor u kojemu se izvodila i umjetnička djela kao «Mala Florami». Negiranje ustaških zločina dobilo je tako snažan zamah da se cijela slika rata sustavno izvitoperuje pa se za sva zla okupatora i ustaša okrivljuju Komunisti i antifašistički borci.

Da bi zatrli svaki znak postojanja antifašista, uz prešutnu pomoć HDZ rušili su spomenike, čak i uz policijske postaje, a da za te zločine gotovo nitko nije odgovarao. Iz knjižnica izbačena je sva literatura vezana za Narodno oslobodilački rat, kao i za radnički pokret. Posebno su se okomili na knjige pisane ćirilicom. Udžbenici su bili preplavljeni optužbama na račun boraca Narodno oslobodilačke borbe i Maršala Tita. S druge strane veličani su ustaški dužnosnici, te okplakivan njihov poraz kod Bleiburga. Sramota je da je Hrvatski Sabor još uvijek pokrovitelj obilježavanja poraza zločinačke ustaške vlasti, čije obilježavanje veoma obilno i novčano pomaže.

Pilarov institut okupio je više povjesničara koji kroz neargumentirane optužbe na račun antifašista zapravo promoviraju svoja politička stajališta. Cijelu Narodno oslobodilačku vojsku doživljavaju kao neprijateljsku, što jasno govori o kakovim se stručnjacima radi.

U svojim stavovima imaju i solidnu pomoć dijela katoličkog klera koji također ne prestaju blatiti antifašiste i komuniste. Na žalost, od strane katoličkih biskupa nismo još čuli riječi osude onih katoličkih svećenika koji su zdušno pomagali uspostavi i djelovanju ustaškog režima, kao i onih koji su i sami počinili zlodjela. Za iznijete dokaze u knjizi Dokumenta o protunarodnom radu dijela katoličkog klera u II. svjetskom ratu tvrdili su da je to izmišljotina UDB-e, koja u vrijeme kada su ti svećenici djelovali, nije ni postojala.

Maramo spomenuti i vodstvo Hrvatskog Helsinškog odbora koje bi se trebalo baviti ljudskim pravima, često iznosi neistine. Sjetimo se izjava gospodina Čička koji odmah, kada se pronađe koja ljudska kost, optužuje komuniste i antifašiste. Zajedno s njim u optužbana protiv komunista natječe se i dr. Ivo Banac, te grupa «Krug za trg».

Ne smijemo zaboraviti da je i Sabor donio Zakon o obilježavanju grobova, žrtava komunista, ali

ne i grobova žrtava nacista, fašista, ustaša, četnika i njima sličnih. Očito je da im te žrtve nisu važne. Pojave nacizma sve su češće i u Europi, koje se ne zaustavljaju samo na riječima. Ubojstva demokrata u Norveškoj, zatim Turaka i pripadnika drugih naroda u Njemačkoj, napadi na crne građane u više europskih zemalja, pa i u Hrvatskoj jasna su upozorenja pred kojima se ne smiju zatvarati oči.

Teška ekonomska kriza plodno je tlo za sve ekstremizme koji prijete svakom od nas, kao i Hrvatskoj u cijelini.

U Zagrebu, 2. siječnja 2012.

Za SABA RH

Ivan Fumić